

kasy oszczędności i ich ekspozytury oraz przez upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne i agencje powszechnych kas oszczędności."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r., z tym że przepis § 6 ust. 2 w brzmieniu ustalonym w § 1 pkt 5 niniejszego zarządzenia wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

172

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 września 1976 r.

w sprawie rachunków bankowych krajowców dewizowych prowadzonych w walutach państw socjalistycznych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 4 ust. 1 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1976 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 35, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się krajowcom dewizowym osobom fizycznym na posiadanie oprocentowanych rachunków bankowych prowadzonych w walutach państw socjalistycznych, zwanych dalej rachunkami „S”.

2. Rachunki „S” prowadzi się w jednej z ustalonych przez posiadacza rachunku walut następujących państw:

- 1) Ludowej Republiki Bułgarii,
 - 2) Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej,
 - 3) Republiki Kuby,
 - 4) Mongolskiej Republiki Ludowej,
 - 5) Niemieckiej Republiki Demokratycznej,
 - 6) Socjalistycznej Republiki Rumunii,
 - 7) Węgierskiej Republiki Ludowej,
 - 8) Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
- zwanych dalej „walutą rachunku”.

3. Rachunki „S” są prowadzone przez Narodowy Bank Polski oraz Bank Polska Kasa Opieki S.A.

§ 2. 1. Na rachunki „S” mogą być wpłacane waluty państw:

- 1) wymienionych w § 1 ust. 2,
 - 2) Ludowej Republiki Albanii,
 - 3) Chińskiej Republiki Ludowej,
 - 4) Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,
 - 5) Socjalistycznej Republiki Wietnamu.
2. Wpłaty na rachunki „S” mogą pochodzić wyłącznie z następujących tytułów:
- 1) honorariów, wynagrodzeń za pracę i świadczenie usług, stypendiów, alimentów,
 - 2) z diet zaoszczędzonych w czasie służbowych podróży zagranicznych,
 - 3) odszkodowań, spadków, realizacji mienia,
 - 4) przelewów dokonanych przez innych posiadaczy rachunków „S”,
 - 5) zwrotu walut podjętych z rachunku „S”.
3. Wpłaty, o których mowa w ust. 2, mogą być dokonywane po udokumentowaniu tytułu pochodzenia waluty w sposób ustalony przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. 1. Z rachunku „S” posiadacz rachunku może podejmować w kraju wypłaty w walutach państw, o których mowa w § 2 ust. 1, oraz w złotych.

2. Posiadacz rachunku oraz członkowie jego najbliższej rodziny mogą podjąć z rachunku „S” waluty obce

wywozić za granicę, z prawem wydatkowania na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą oraz na zakup towarów i usług.

3. Bank prowadzący rachunek „S” potwierdza uprawnienia do wywozu za granicę walut obcych w formie umożliwiającej graniczną kontrolę dewizową.

4. Z rachunku „S” mogą być dokonywane także przekazy do państw, o których mowa w § 2 ust. 1, na zlecenie posiadacza rachunku przebywającego w kraju lub czasowo za granicą na cele, o których mowa w ust. 2.

5. Wypłaty z rachunków „S” mogą być dokonywane w gotówce lub w formie przelewów, przekazów albo w czekach.

§ 4. 1. Przy wpłatach na rachunki „S” i wypłatach z tych rachunków, dokonywanych w innej walucie obcej niż waluta rachunku, oraz przy zamianie waluty rachunku przeliczenia następują zgodnie z zasadami ustalonymi przez Narodowy Bank Polski.

2. Do wypłat z rachunku „S” w złotych stosuje się kursy podstawowe z dopłatą ustalone w tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Wpłaty na rachunek „S” z innych tytułów niż wymienione w § 2 ust. 2 oraz wypłaty z tych rachunków na inne cele niż określone w zarządzeniu mogą być dokonywane po uzyskaniu indywidualnego zezwolenia dewizowego.

§ 6. 1. Wkłady na rachunkach „S” są oprocentowane w następującej wysokości w stosunku rocznym:

- 1) płatne na każde żądanie — 3%,
 - 2) terminowe 12-miesięczne — 4,5%.
2. Odsetki od wkładów na rachunkach „S” dolicza się w walucie rachunku.
3. Odsetki od wkładów płatnych na każde żądanie dolicza się raz w roku w terminie ustalonym przez bank prowadzący rachunek, a od wkładów terminowych z upływem terminu wkładu.

4. W razie niedotrzymania umowy o wkład terminowy i wcześniejszego podjęcia wkładu w całości lub w części cały wkład podlega oprocentowaniu w wysokości przewidzianej dla wkładów płatnych na każde żądanie.

5. W razie podjęcia w całości lub w części wkładu terminowego po upływie okresu ustalonego w umowie wkład ten podlega do dnia wypłaty oprocentowaniu w wysokości przewidzianej dla wkładów terminowych.

§ 7. W razie przejścia wkładu na rachunku „S” w drodze spadku lub zapisu na krajowca dewizowego osobę fizyczną może on rozporządzać tym wkładem wraz z odsetkami jak spadkodawca (zapisodawca). Rozporządzenie

wkładem następuje po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego nabycie spadku lub zapisu oraz zaświadczenia terenowego organu administracji państwowej stwierdzającego uiszczenie podatku od spadków i darowizn lub stwierdzającego, że podatek taki się nie należy.

§ 8. W razie wyjazdu posiadacza rachunku „S” za granicę na pobyt stały lub zmiany czasowego pobytu za granicę na pobyt stały, jak również w razie przejścia w drodze spadku lub zapisu wkładu na rachunku „S” na cudzoziemca dewizowego, rozporządzenie tym wkładem wraz z odsetkami wymaga uzyskania indywidualnego zezwolenia dewizowego.

§ 9. Do członków najbliższej rodziny w rozumieniu zarządzenia zalicza się małżonka, zstępnych, wstępnych,

rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synowe, pasierbów oraz osoby przysposobione i przysposabiające.

§ 10. Rachunki dewizowe dla osób fizycznych krajowców dewizowych otwarte przed dniem wejścia w życie zarządzenia prowadzi się na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1975 r. w sprawie bankowych rachunków dewizowych dla osób fizycznych krajowców dewizowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 129).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

173

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 września 1976 r.

w sprawie rachunków bankowych krajowców dewizowych prowadzonych w walutach wymiennalnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 4 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1976 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 35, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się krajowcom dewizowym osobom fizycznym na posiadanie oprocentowanych rachunków bankowych prowadzonych w walutach wymiennalnych, zwanych dalej rachunkami „A”.

2. Na rachunki „A” mogą być wpłacane waluty wymiennalne określone przez Narodowy Bank Polski.

3. Rachunek „A” prowadzi się w jednej z walut wymiennalnych ustalonej przez posiadacza rachunku, zwanej dalej „walutą rachunku”.

4. Rachunki „A” są prowadzone przez Narodowy Bank Polski i Bank Polska Kasa Opieki S.A.

§ 2. 1. Na rachunki „A” mogą być wpłacane waluty wymiennalne bez potrzeby udokumentowania tytułu wejścia w ich posiadanie:

- 1) w gotówce,
- 2) pochodzące z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i weksli oraz akredytyw pieniężnych.

2. Na rachunki „A” mogą być ponadto wpłacane waluty wymiennalne pochodzące:

- 1) z realizacji przelewów z rachunków „A” dokonywanych między posiadaczami tych rachunków w czasie ich zatrudnienia za granicą,
- 2) z wymiany realizowanych w kraju na mocy odrębnych przepisów przelewów w złotych,
- 3) z wpłat w walutach wymiennalnych dokonanych na konto eksportu wewnętrznego, po potrąceniu kosztów Banku Polska Kasa Opieki S.A. w walucie obcej,
- 4) z odprzedaży bankowi złota w monetach i sztabach.

§ 3. Na rachunki „A” nie mogą być wpłacane waluty wymiennalne otrzymane z tytułu zagranicznych rent, emerytur i świadczeń o charakterze rentowym.

§ 4. 1. Z rachunku „A” posiadacz rachunku może podejmować w kraju wypłaty w walutach wymiennalnych albo w innych walutach obcych, bonach towarowych Banku Polska Kasa Opieki S.A. lub w złotych.

2. Posiadacz rachunku oraz członkowie jego najbliższej rodziny mogą podjęte z rachunku „A” waluty obce wywozić za granicę, z prawem wydatkowania na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą oraz na zakup towarów i usług.

3. Bank prowadzący rachunek „A” potwierdza uprawnienia do wywozu za granicę walut obcych w formie umożliwiającej graniczną kontrolę dewizową.

§ 5. 1. Z rachunku „A” mogą być ponadto dokonywane:

- 1) wypłaty i przelewy tytułem darowizny na rzecz krajowców dewizowych członków najbliższej rodziny,
- 2) przekazy za granicę na cele, o których mowa w § 4 ust. 2,
- 3) przekazy na pokrycie składek z tytułu członkostwa posiadacza rachunku lub członków jego najbliższej rodziny w organizacjach za granicą, jeżeli przystąpienie do tych organizacji nastąpiło z zachowaniem przepisów polskich,
- 4) przelewy na zakup towarów i usług w eksporcie wewnętrznym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do zleceń posiadaczy rachunku przebywających czasowo za granicą.

3. Wypłaty z rachunków „A” mogą być dokonywane w gotówce lub w formie przelewów, przekazów albo w czekach.

§ 6. 1. Przy wpłatach na rachunki „A” i wypłatach z tych rachunków, dokonywanych w innej walucie obcej niż waluta rachunku, oraz przy zamianie waluty rachunku dokonuje się przeliczeń według zasad ustalanych przez Narodowy Bank Polski.

2. Jeżeli wypłata z rachunku „A” następuje na zlecenie posiadacza rachunku w złotych, stosuje się kurs specjalny walut obcych z premią stosowaną przy skupie walut wymiennalnych od turystów zagranicznych.

§ 7. Wypłaty z rachunku „A” na inne cele niż określone w zarządzeniu mogą być dokonywane po uzyskaniu indywidualnego zezwolenia dewizowego.

§ 8. 1. Wkłady na rachunkach „A” są oprocentowane w następującej wysokości w stosunku rocznym:

- 1) płatne na każde żądanie — 4%,
- 2) terminowe 6-miesięczne — 4,5%,